

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 90

Číslo: 35

29. srpna 2010

Cena: 7 Kč

V KEBLICÍCH BUDOU PO 25 LETECH OPĚT NAŠE BOHOSLUŽBY

Keblice jsou malá vesnice nedaleko Lovosic. Je zajímavá tím, že i tady má naše církev svůj sbor. Protože se zde bohoslužby už 25 let nekonaly, budova je značně zchátralá a bude potřebovat velké investice. Také členové naší církve se rozprchlí, vymřeli, odstěhovali se... Pro koho tedy sbor opravovat a jak získat nové lidi? Hlásat evangelium v rozpadlém sboru prázdným lavičím? Sestra farářka Barbara Bláhová a pastorační asistentka Lenka Zítková na to šly jinak. Za symbolickou korunu ročně pronajaly mateřskou školu a zřídily zde komunitní centrum, které, jak uvidíme z příspěvku Pavla Hlušičky, přilákalo řadu lidí všech věkových kategorií, kteří se zde naučili trávit volný čas a přitom se nenásilně seznámili s naší církví. Jen tak je možné, že po čtvrt století zazní v Keblicích naše liturgie. Zatím jen dvakrát měsíčně a v římskokatolickém kostele. Věříme však, že znovu shromážděná obec si svůj sbor dokáže rychle opravit a bude brzy každou neděli ve "svém".

V bývalé keblické mateřské škole bylo 25. ledna otevřeno Komunitní centrum Rybička. Jeho zřizovatelem je Náboženská obec Církve československé husitské v Bohušovicích nad Ohří. Hlavním záměrem bylo vytvořit v obci s tři sta šedesáti obyvateli prostor pro komunitní život občanů. Od prvního dne je centrum využíváno jak školními dětmi, které zde nacházejí několik možností využití svého volného času, tak i dospělými občany, pro něž je také připraven program.

V nízkoprahové hodině se dětem například nabízí pomoc s domácími úkoly. K dispozici je rovněž internet. Ruční dílna je určena pro všechny, kdo mají hravé ruce. Je možné tvořit z papíru či aranžovat květiny. Malé i velké dámy se schází v dámském klubu, kde pletou, háčkují, vyšívají a povídají si nad kávou či čajem. Možnost setkat se a popovídat si se sousedy skýtá i seniorská kavárnička.

Připravují se i další aktivity, například angličtina, keramika, vaření, které budou do programu centra přidávány postupně, podle možností a zájmu. Vítány jsou i návrhy jednotlivých občanů. Cílem není jen pravidelný program, ale i jednorázové akce k různým příležitostem, o kterých jsou občané informováni plakátky a obecním rozhlasem.

Rybička se snaží oživit přirozené tradiční setkávání lidí v obci. V dnešním hektickém světě se lidé spíše uzavírají do svých domovů a sousedé se spolu setkávají minimálně. V mnoha obcích jsou jediným denním komunitním centrem místní restaurace. Když srovnáme účast dospělých obyvatel v Rybičce a v místním pohostinství, zjistíme, že pohostinství navštěvují převážně muži, kdežto Rybička přitahuje spíše ženy. Za zmínku stojí dvě následující zkušenosti.

Jedna šestasedmdesátiletá seniorka si v Rybičce s pomocí asistentky sama upletla malý košíček. Jiná starší paní, která má velké zdravotní potíže, pekla několik dní s vedoucí centra Lenkou Zítkovou perníky na dětský den.

Z takových zkušeností je vidět, že v lidech zůstala přirozená touha po společnosti se svými bližními. Zakládání komunitních center typu Rybička je důležité pro zlepšení komunikace mezi jednotlivými občany v malých obcích. Například v Keblicích bydlí mnoho nových lidí, starší generace vymřela, starousedlíků je již málo a střední generace původních obyvatel byla vychována v době, kdy se přirozené tradiční setkávání lidí nenosilo. Zájemci najdou podrobnosti na stránkách www.rybicka.snadno.eu

Pavel Hlušička

Oslavy dětského dne nevynechal v Keblicích nikdo

VYZNÁNÍ Z AUSTRÁLIE

Do redakce došel nedávno dopis až z Austrálie, který, jak věříme, jistě potěší naše čtenáře.

Vážená redakce Českého zápasu, dovoluji si zaslat vám článek, týkající se mého začátku v nedělní škole na Vinohradech. Za rok to bude 65 let, kdy jsme pod vedením br. Jaroslava Eberta docházeli pravidelně do Farského sálku, kde jsme dostali razítko ovečky do průkazu a pak s housličkami br. Jaroslava učili se Boha znát. Po pěti letech připojili se k jeho působení i s. Dana Kvapilová-Krmenčíková a ještě později br. Petržilka a sestra Kaňáková jako vedoucí mládeže. Jim všem vděčím za dobré základy mé povahy i cesty životem, kdy po této průpravě překonávala jsem úskalí komunis-

tického vlivu, vyučování v podkrkonoší, cestu do Austrálie, znovuzačínání v učitelství v Melbourne, rodinný život se starousedlíkem Lubou, děti a nakonec ještě i trpělivé opatrování manžela během jeho dvouleté nemoci před úmrtím. Dodnes se cítím silnou pro tyto dobré základy. Přijedu-li do Prahy, ráda se vrátím do Husova sboru na bohoslužby, protože naše církev v Austrálii není. Tam je jen možné připojit se ke skupince českých katolíků. Sbližuje nás křesťanství a dobrá vůle.

Prosím, budete-li mít zájem, poskytnu vám článek, který sice vyšel v jednom krajském listu, ale daleko lépe by se hodil podle mého mínění pro Český zápas. S myslí mírnou a pokojnou

Vaše
Vlasta Šustková roz. Vonková

Vyznání

Velikonocům již dávno odzvonili, ale echo obnovení víry zůstává s námi mnohem déle. U nás v Melbourne je slavíme tradičně na Šumavě s česky slouženou mší, slavnostním obědem a vajíčky. Letos to bylo zvláště krásné. Krajanů se sešlo – snad přes dvě stě. Poseděli i

venku. Můj otec, farář Církve československé husitské, si zde před lety užil také jedny slavné Velikonoce. Dobře si rozuměl s Otcem Josefem Peksou – zdejším zakladatelem tohoto římskokatolického přírodního střediska za městem Melbourne. Je převážně nazývané Šumava. To proto, že to zde opravdu šumí stovkami borovic zasazenými ochotnou rukou českých a slovenských dobrovolníků, kterých bývalo před padesáti lety hodně. Mezi nimi byli Popovských, Macákovi, Zlatých, i můj zesnulý manžel Luba. Tehdy se ještě hrával volejbal a kuželky. A těch zábav co bylo, aby se vydělávalo na materiál! Dnes je na pozemku o rozloze zhruba deseti akrů alespoň z poloviny ten blahodárný borový lesík. Na zbytku jsou palouky, jezírko, ovocný sad, kamenná zvonice, kaplička Pražského Jezulátka, Křížová cesta, hřiště a ohniště. Ve středu pozemku na vyvýšené planině je účelná budova pro shromáždění s kuchyní, ubytováním asi pro deset lidí, garážemi a příslušenstvím.

Dodnes obdivuji, že toto vše bylo vybudováno svépomocí ochotných a nadšených českých a slovenských lidí, zejména římských katolíků,

Dokončení na str. 3

TŘIKRÁT V ČELE ALTERNATIVNÍ TEOLOGICKÉ FAKULTY

ČAS POLOSPÁNKU, ČAS PROCITNUTÍ KE SVOBODĚ
O symbolickém datu českých novodobých dějin, 17. listopadu 1989, platí okřídlený výrok německého historika: má mnoho otců. K jeho zplození patřilo i působení církve, když v čase lhotejnosti udržovala víru v Boží vládu nad dějinami a v situaci závisti zvěstovala lásku. Složitě bylo budit naději na svobodu: čtyřicetiletý státní dohled, jehož východiskem byl důsledný požadavek předběžného státního souhlasu, vyvolal v některých církevních kruzích strach ze svobodného myšlení a obavy ze samostatného rozhodování. Předběžná vnitřní cenzura byla kořenem nedověry a nesvobody v církvi. Podstatným politicko-filosofickým důsledkem studentských demonstrací a následně studentské

správy fakult byl pád zábran, jež v akademické i církevní sféře brzdily samostatné myšlení, rozhodování a jednání. Čas, v němž svojí povahou tvořivé věci konají se s předběžnou vnitřní cenzurou, je polospánkem. Čas, v němž rozhodnutí zraje s ohledem na tradici i perspektivu, je časem procitnutí ke svobodnému životu. Je darem souvislého Božího tvoření a udržování světa – creatio continua. Tak lze charakterizovat čas transformace Husovy fakulty v „alternativní teologickou fakultu.“ (Viz M. Kunštát, Dějiny Univerzity Karlovy, díl IV., str. 365, Praha 1998)

KROKY K ALTERNATIVNÍ TEOLOGICKÉ FAKULTĚ

Po zajištění běhu fakulty bylo prvním úkolem rozhodnout o směřová-

ni. Studenti chtěli inkorporaci do Karlovy univerzity. Učitelské hlasování proběhlo podle kateder. Tři katedry se vyjádřily pro inkorporaci koordinovanou s katolickou a evangelickou fakultou, dvě katedry pro setrvání v rámci ministerstva kultury. Když jsem byl vyzván ministrem kultury k personálním a organizačním změnám, sdělil jsem, že dvě profesorky na vlastní žádost odcházejí a všichni ostatní zůstávají. Ti, kteří měli jiný názor na perspektivu, působí nadále. Setrvali v různých funkcích nebo v senátu. Bylo nutné přijmout na dvě teologické disciplíny nové učitele: volili jsme doktory sesterské fakulty. Kvalifikace nebyla otázkou, avšak časem se projevilo, že „nezarostli do kmene fakulty“. Ta má svou
Dokončení na str. 3

Na opravy a údržbu Památníku Mistra Jana Husa v Husinci můžete přispět i vy na účet:

43-570420277 / 0100

**Variabilní symbol: 9
Pro náboženské obce: 9 + číslo náboženské obce**

O jedné hřivně

Desítky let čtu a naslouchám Ježíšovu podobenství O hřivnách. Po celou tu dlouhou dobu setrvávám v tom, že řeč o služebníku obdarovaném jeho pánem jedinou hřivnou je slovem napomenutí, dokonce i kritiky. Nenacházal jsem tu nic pozitivního a povzbudivého. Je to pochopitelně záležitost mé nepozornosti a propadnutí určitému stereotypu ve vnímání biblického poselství. V těchto dnech se mi přihodilo, že jsem si opět uvědomil stárou platnost té pravdy, že biblické texty jsou nositeli, posly a zprostředkovateli živého Božího slova. Tím startujícím momentem bylo náhlé vystoupení do popředí zásadní skutečnosti, že onen člověk odcházející na cestu, když svěřoval svůj majetek do péče svých služebníků, dal každému z nich podle jeho schopností. Na žádného z nich nebylo vloženo větší břímě, než byl schopen unést. To, co bylo předpokladem zadání takového úkolu, byla práce, kterou ten služebník vykoná. Jediné, co mohlo takové očekávání ohrozit, byla lenost služebníka. A my dále v tom příběhu skutečně čteme slova výtky od služebníka pána: „Ty zlý a líný služebníku.“ Proč líný, je zřejmé z jeho pasivity, ale proč zlý? Protože pro svou lenost hledal výmluvu přenesením viny ze svého nezdaru na někoho jiného. Jakoby ten služebník říkal: „Chceš ode mně víc, než k čemu jsi mi dal moc.“ Možná se, čtenáři, ptáš, kde je to pozitivní, co jsem v příběhu našel. Už to přináším. Starozákonní kniha 1. Samuelova začíná vyprávěním o vymodleném dítěti. To dítě si od Boha vyprosila Chana, jedna ze dvou žen Elkány, muže z Cufova rodu. Chana těžce nesla skutečnost, že nemohla dát svému muži potomka. Tak se stalo, že při jedné z každoročních návštěv svatyně v Šilu se Chana u veřejí Hospodina svatostánku v hluboké úzkosti modlila a s pláčem učinila slib, že dá-li jí Hospodin syna, pak jej ona na celý jeho život odevzdá Hospodinu. Kněz Eli, sloužící ve svatyni, pozoroval Chanu, všiml si jejích úst a nabyl dojmu, že je opilá. Ona se však modlila srdcem. Eli, v tu chvíli nechápající a „slepý“ kněz, Chanu nejprve napomenul. Teprve když vyslechl její odpověď, pochopil a povzbudil ji slovy: „Jdi v pokoji a kéž ti Bůh Izraele dá, o co jsi ho úpěnlivě prosila.“ Když jsem četl Chanin příběh ve spojitosti s podobenstvím o hřivnách, uvědomil jsem si, že jsme držitelé jedné hřivny, totiž víry v Boha Abrahama, Izákova a Jákobova, který se k nám přiblížil, sklonil se k nám v Ježíši Kristu a v Duchu svatém vstupuje den co den do našeho života. Tak nás činí schopnými zdárně hospodařit se svěřenou hřivnou. Možná je někdo s toutle skutečností nespokojen, touží po viditelném úspěchu, po veřejném ohlasu a ocenění, proto se rozhodne k použití prostředků světa v domnění, že tak rozmnoží tu jednu hřivnu, která se mu nezdá být dost. Apoštol Pavel říká: „Nepomýšlejte na vysoké věci, ale nechte se vést k obyčejným.“ Nevíme totiž, co z nich vzejde. Chana měla „obyčejné“ přání. To „obyčejné“ přání nesené její vroucí modlitbou bylo vyslyšeno, narodil se jí syn, jemuž dala jméno Samuel, Vyslyšel Bůh. Byl to ten Samuel, který byl soudcem v Izraeli, posléze vykonavatelem kněžské služby pomazavším prvního krále Izraele Saula a pak i Davida, z jehož rodu je Ježíš, zvaný Kristus.

Jan Hálek

Z kazatelského plánu

ČTRNÁCTÁ NEDĚLE PO HODU BOŽÍM SVATODUŠNÍM

Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům.
Bohu i majetku.

Mt 6,24

První čtení Písma: Ž 84,2–3.10–11a

Tužby:

2. Za dar odvahy a statečnosti bojovat dobrý boj víry až do konce, modleme se k Hospodinu.

3. Abychom všichni ve svém zápasu se zlem nepolevovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba:

Pane, naše spáso! Hospodine! Poznali jsme, že je lépe utíkat se k tobě než doufat v člověka. Když jsme ve svých souženích k tobě volali, odpověděl jsi nám a daroval jsi nám pokoj a volnost. (Srv. Ž 118,8.5)

Prosíme tě: Mluv k nám neustále v Pánu Ježíši Kristu, který na věky žije a krájuje s tebou, naším nebeským Otcem, v moci Duchu svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Ga 5,16–24

Evangelium: Mt 6,24–33

Čtení Písma k obětování: Ž 34,8–9

Čtení k požehnání:

Pane, naše spáso! Hospodine, Bože náš! Tvůj Syn nám řekl, abychom hledali především tvé království a tvou spravedlnost, a všechno ostatní nám bude přidáno. Už si neděláme starost o zítřek. U tohoto stolu jsme poznali, že na nás neustále pamatuješ a dáváš vše, čeho je nám třeba, abychom žili a měli hojnost života. (Srv. Mt 6,33–34a)

Na věky buď vyvýšeno tvé jméno v Ježíši Kristu, tvém nejmilejším Synu, který k nám přišel v Duchu svatém, aby nás i svět spasil. Amen. Aleluja!

Vhodné písně: 74, 62 nebo 288, 308

RUDOLF MEDEK: HUSITSTVÍ V BOHOSLUŽBĚ, UČENÍ A ŽIVOTĚ CÍRKVE ČESKOSLOVENSKÉ HUSITSKÉ 4

Pokračování z minulého čísla
Nestavíme kryptu pod podlahy svých sborů a své mrtvé pochováváme s účtů jednoduchým, ale důstojným obřadem, bez všeliké církevní i světské okázalosti.

HUSITSTVÍ V UČENÍ ČČSH

Jádro každého církevního učení je vyjádřeno v tzv. krédu, což česky znamená „vyznání víry“. To platí i pro ČČSH. Její krédo, velké i malé, jak je známe z liturgie dr. Karla Farského, vyslovuje víru, která je společná všem křesťanům a která sahá až do časů apoštolských. Je to víra v Boha-Otce, Stvořitele nebe i země, v Pána Ježíše Krista, Syna Božího a Spasitele našeho, v Duchu svatého a v život věčný. Tzv. velké krédo ČČSH má navíc ještě jeden zvláštní, osobitý rys, s kterým se sotva setkáváme ve vyznáních jiných. Tento zvláštní osobitý rys velkého vyznání ČČSH spočívá v tom, že vyslovuje nejen obecně křesťanskou víru, která nás spojuje se všemi křesťanskými církvemi na celém světě, ale že navíc uvádí i charakterizující tradici, kterou se ČČSH ve své víře a ve svém životě z víry dává určovat. Kdo zná proslulý Husův výrok o Pravdě a rozumí smys-

lu celé husitské reformace, nemůže být ani na chvíli na pochybách, že je to husitská tradice, co se ozývá z poslední věty velkého kréda ČČSH: „Věříme, že Otec nebeský nás proto stvořil, abychom Duchu Božího v sobě majíce, šťastni byli, život Pravdy žili, Pravdy Boží hájiti se nebáli a života věčného tak jistě dosáhl.“ Velké krédo ČČSH je po této stránce zcela jedinečným teologickým dílem a je nesprávné vysvětlovat sněmovní usnesení o doplnění jména naší církve charakteristikou „husitská“, že vnáší do církve něco, co v ní nebylo a není. Husitství ČČSH není novodobý teologický náledek, ale živý proud tradice, z něhož se ČČSH napájí od samého svého počátku, a velké krédo ČČSH to správně postihuje a už tenkrát před lety, kdy vzniklo, vkládá husitský charakter Československé církve do své formulace jako dědictví, jako přítomnosti i jako programu. S husitstvím nás spojuje i ten obecně křesťanský základ naší víry a našeho života. Musíme si uvědomit, že husité přijímají věroučné a vyznavačské formule staré církve, že je nenapadá ani v nejmenším pochybovat o výsledcích dogmatického úsilí církve ve 4. a 5. století, že je jim samo-

zřejmostí správnost starokřesťanských formulací o Bohu, Kristu, Duchu svatém apod. Pokud jde o obsah těchto základních článků křesťanské víry, stojíme s husity v jednotě víry, pokud jde o jejich formulaci, jsme přirozeně dále než husité. Je to pochopitelné. Stojí mezi námi časová vzdálenost půl tisíciletí a za tu dobu teologické myšlení nestálo, ale šlo dál. My proto v učení ČČSH nemůžeme hledat husitství tak, jak bylo, ale jen prvky husitského myšlení a husitských postojů. Některá témata, která byla pro husity živá a palčivá, nemůžeme pak v našem učení hledat ani v prvcích, protože patřila své době a s ní pominula (např. téma Antikrista). Po teologické, myšlenkové stránce odlišovalo se husitství od obecného myšlení tehdejší církve ne ve všem, ale jen v několika zvláštních tématech. Způsob, jakým je husité řešili, dává husitství jeho zvláštní, osobitý ráz, kterým se od tehdejší církve odlišuje. Návaznost ČČSH na myšlenkové dílo husitství spočívá pak v tom, že tato odlišná řešení objevují se určitým způsobem i v učení a v životě ČČSH.

Pokračování příště

Nad Písmem

NEBUĎTE USTAROSTENÍ O SVOJ ŽIVOT Mt 6,24-33

Ludskou prirodzeností je si robit' starostí. Vždycky přide nějaký ten problém v práci, v rodině, vo vzťahoch, v osobnom živote, v oblasti peňazí alebo v akejkoľvek ďalšej oblasti nášho života. Náš Pán nám však vo svojich slovách v Evanjelii podľa Matúša hovorí a povzbudzuje nás: „Nebudte ustarostení o svoj život, čo budete jesť, ani o svoje telo, čím sa zaoberáte. Či život nie je viac ako jedlo, a telo viac ako odev?“ Nemáme mať strach, že by sme nemali čo jesť a čo mať na seba, a Pán v ďalších slovách hovorí: „Pozri sa na nebeské vtáky ... na poľné ľalie...“ Na Bohom stvorenej prírode Pán ukazuje Božiu opateru a starostlivosť aj o nás. Keď pozorujeme vtáky, tak vidíme, že rôzne poletujú, štebotajú, poskakujú, sedia na plotoch či elektrickom vedení, a cez toto všetko majú čo jesť. Poľné ľalie sú nádherné a nepotrebnú lepšie oblečenie. O to viac sa o jedlo i oblečenie Boh stará u nás. Boh nám každého dňa dáva vždy to, čo potrebujeme. Zaopatruje nás, a preto si o tieto veci nemáme robit' starosti, nemáme byť utrpení v strachu o zajtrajší deň. Lahko sa to hovorí, horšie žije. Ak nastane situácia, že človek príde o prácu či zamestnanie, ktoré zabezpečovalo príjmy na zaistenie všetkého v obyčajnom živote, tak človek prepadne trápeniu, strachu, ako to bude ďalej. Kládie si otázky: Keď nebudú peniaze na základné osobné alebo rodinné potreby, čo sa stane? Človek sa začne trápiť, pretože sa dostáva do veľmi nejistej a bezmocnej situácie, ktorú v tej chvíli nedokáže riešiť, nenachádza odpovedi, nevie ako ďalej. A v tej chvíli nám môžu prísť slová: „Všetku svoju starosť uvaľte naňho, on sa o vás postará.“

Sme vyzývaní pokľaknúť k modlitbe a odovzdať svoje veľké starosti jemu. Potom už len veriť, že nás povedie. V tej chvíli sa učíme novým krokom viery a dôvery v Božiu opateru. Nie sú to ľahké kroky, ale ak nimi prejdeme, prehĺbi sa náš vzťah s naším nebeským Otcem i blízkymi ľuďmi okolo nás. Niekoľkokrát vo svojom živote som si mohla tieto kroky viery vyskúšať. Bola som v situácii, že som prišla o prácu. Prvýkrát to bolo najťažšie. Riešením nakoniec bolo prihlásiť sa na úrad práce, pomoc rodiny a verných priateľov (stále platí v núdzi poznáť priateľa), na modlitbách a v Božom slove strávený čas i neúnavné hľadanie ďalšej práce pozostávajúce z posielania životopisov, telefonovania, posielania e-mailov a absolvovania rôznych pohovorov (bez práce a vlastného pričinenia „nie sú koláč“). I v tomto ťažkom období som mala čo jesť, čo na seba, zaplatený nájom i peniaze na to, čo som najnutnejšie potrebovala, a dokonca som pomáhala ďalším, ktorí boli na tom rovnako či ešte horšie. Okrem toho v dobe čakania na ďalšiu možnosť práce som často mohla rásť v hlbšom poznaní nášho Pána, tým že som mohla byť v spoločenstve veriaciach, ktorí študovali Božie slovo a snažili sa aplikovať získané vedomosti do vlastného života. Boh vždy požeňnal po ním danej dobe ďalšou prácou a ešte lepšou než predtým. Než Pán nás vyzýva o to, aby sme si nerobili starosti o život, hovorí o službe dvom pánom. Hovorí o postoji nášho srdca. Bude naše srdce zamerané na Boha alebo sa nechá zmámiť mamonou (peniaze, majetok, moc a vlastná sláva)? My sami sa musíme rozhodovať každého dňa, či vezmeme

na seba bremeno starostí o veci okolo nás z vlastných síl alebo budeme svojím životom slúžiť Bohu podľa jeho prikázání, vôle a vedenia v moci Duchu svätého. Keď je naše srdce zamerané na Pána tak peniaze, majetok a moc dokážeme spravovať bez toho, aby nás začali ovládať. Ak je však naše srdce zamerané na mamonu, tak prepadáme žiadostivosti, túžbe stále mať viac, stávame sa otrokmi pozemských vecí, takže duša človeka sa uduší v honbe za peniazmi, majetkom a svetskou mamosťou. Od tohto sme potom Pánom Ježíšom vedení k výzve i zasľúbeniu, v ktorom všetko predchádzajúce zahrňuje: „Hľadajte teda najprv Božie kráľovstvo a spravodlivosť a toto všetko dostanete navyše.“

Henrieta Zejdová

**Náš dobrotivý Otcé
v nebesiach, pomôž nám
každého dňa zamerať sa
na teba,
aby naše srdce i duša
slúžili tebe
a tvojim cieľom,
než aby boli zmámené
mamonou
a boli chytené do pasce
žiadostivosti,
honbou za peniazmi
a túžby po svetskej
márnosti
a boli potom zaťažené
trápením, strachom či
zbytočnými starosťami.
Amen**

TŘIKRÁT V ČELE...

Dokončení ze str. 1
naukovou tradici a duchovní kontinuitu, k níž patří navazování a rozvíjení modernistické koncepce vzdělávání, od K. Statečného, F. Kováře, přes Z. Trtíka až dodnes. Teologii a službu církve chápe v širokém civilizačním a kulturním kontextu. Z univerzálního principu spásy pramení idea „alternativní teologické fakulty“, vzdělávající nejen kněze, ale i učitele, sociální a kulturní pracovníky. Úsilí o rozšíření studijního programu o judaistiku, výuku pravosla-

ví, religionistiku, učitelství a sociální službu zprvu naráželo na velmi tvrdý odpor jak ze strany školství tak i církevní. To je dnes k neuvěření, neboť podobné programy přijaly všechny teologické fakulty České republiky. Moje vděčnost patří proděkanovi, později ve funkci děkana zesnulému profesoru Vladimíru Kubáčovi a kolegům, kteří se semkli a pomohli překonat kritické momenty, kdy šlo o vše. Vděčná vzpomínka náleží kolegům vídeňského židovského institutu, kteří s podporou rakouského vel-

vyslanectví zdarma přijížděli do Prahy přednášet a pravoslavnému exarchovi, jenž dojížděl k výuce z Berlína. Když se vytvořila situace pro obsazení judaistiky a religionistiky vlastními silami, nastoupili kolegové z filosofické fakulty. Ti do sboru nejen zapadli, ale jej vědecky a lidsky posílili. Zdařily se i další habilitace učitelů původně filosofické provenience. To má důvod: v naší tradici víra – fides – a rozum – ratio – poznávají a oslavují Boha.

Zdeněk Kučera

VYZNÁNÍ Z AUSTRÁLIE

Dokončení ze str. 1
pod vedením kněze Peksy. Dodnes oceňují rodiče i děti, že si mohou užít týden v letní přírodě, pod stany a v péči dobrých a nezištných lidí – kuchařek, rodičů a vedoucích, v duchu českého jazyka a s hravou výukou. A protože mě Bůh obdaril schopností tyto tábory organizovat, snažím se tu každoročně za pomoci všech ochotných lidí tuto činnost provádět.

Snad to začalo již tehdy v mých šesti letech na církevním táboře v Nové Vsi u Jablonce nad Nisou a pak v nedělní škole na Vinohradech a v Sokole, kdy jsem silně vnímala pěkné jednání, vlídné slovo, názorné vedení i nabádání, to vše, co dává mladé duši životní směr. Neméně silný vliv na mne měla spořádanost naší rodiny s usměvavou, ale výchovy znalou maminkou a klidným, pohodovým tátou, který uměl čelit správně nehodám života i zakaboněným lidem. Otec měl taky skvělý dar paměti, který v životě všestranně využíval. Nejen, že si dobře pamatoval jména a různé

cifry, ale od mládí měl příležitost učit se zpaměti verše a statě i role pro ochotnické divadlo a časté večery literární. A tak jsem měla štěstí, že mi odmalička rád čítával veršované pohádky a později pověsti a poezii a zasel ve mně lásku k českým knihám. Prošlo jich našima rukama dost. Od Němcové a Erbeny přes Havlíčka, Jirásku, Wolkeru, Bezruč a Raisa a Čelakovského až k Seifrtovi a Šrámkovi. A ještě i víc. Ráda jsem poslouchala jeho dramatický hlas a často si i pamatovala celé statě. Tehdy mě pro život hodně připravil i Husův sbor, kam jsme chodili už jako větší. Čekala nás úskalí padesátých let a maturita s přípravou na učitelství. Tehdy jsem projevila zájem jít na bohosloví, ale otec mi to rozmluvil. Sám tím prošel po roce 1948, kdy se rozhodl k duchovenskému povolání, povzbuzen slovy bratra Arnošta Šimšíka, tehdejšího faráře na Vinohradech. Uposlechl jeho i vnitřního hlasu. Po vystudování bohosloví pak sloužil zaníceně po třicet let v těžkých dobách od roku 1948 až

do roku 1978. Bůh ví, že to nebyly lehké roky. Přesto, že naše Církev československá nebyla tak silně pronásledována jako Římskokatolická církev, měli jsme tehdy všichni věřící namále v zaměstnání, zvláště když šlo o učitele. Pro duchovní to bylo ještě těžší, někteří ani nevydrželi. Tehdy jsem také musela obhajovat svou víru. Bylo to přímo u maturity v roce 1959, kdy zkoušející zaútočil naplno: „A vy, soudružko Vonková, když tak umíte ten náš marxismus – leninismus, jak to, že ještě věříte v Boha?“ V tu chvíli mě zčista jasna prodchla síla. Byla to vlastně otázka pomaturitní. Bylo po zkouškách. Napětí spadlo. Cítila jsem, že mám vnitřní klid se bránit. Odpověď se vynořila sama. A tak jim říkám: „Myslím, že idealistický i materialistický světový názor mají oba stejné cíle. Je to mír pro lidi na celém světě.“ Ta odpověď zvedla hlavy unavených zkoušejících. Tehdy se jaksi nezmohli na námitku. Jen podotkli, že je to ve mně nějak silně zakořeněné. Ano, je, dodnes.

MANŽELSKÉ JUBILEUM - 65 LET SPOLU

V dnešní době, kdy se podle statistik každé druhé manželství rozpadá, je jistě velká vzácnost potkat lidi, kteří spolu žijí ve šťastném manželství už 65 let.

Donedávna jste je mohli vidět každou neděli v první lavici Husova sboru v náboženské obci Praha-Vyšehrad. Jsou to manželé Jaro-

slava a Miloš Starostovi - věrní čtenáři Českého zápasu a pečliví posluchači Božího slova.

Sestra Jarka dodnes opatruje diplom, který dostala jako dítě u příležitosti první večeře Páně. A její manžel, přestože je vyznáním unitář, nevynechá jedinou naši bohoslužbu ani církevní akci a na naši

církev vždy pamatuje finančním darem.

Manželské jubileum se rozhodli oslavit se strašnickou náboženskou obcí, kde společně sloužili bohoslužbu místní bratr farář Josef Špak a duchovní při ústřední radě sestra Hana Rohlíčková.

A protože sbor ještě nemá zavedenou elektřinu a bohoslužby se pravidelně konají v malé místnosti, kde by se všichni přičítají jen těžko směstnali, obřad manželského jubilea se konal při bohoslužbách pod širým nebem. Vidět dva lidi, kteří si stojí věrně po boku už 65 let, jak po letech znovu společně pijí z kalicha, nenechalo nikoho lhostejným. A na obou oslavencích bylo vidět, že se mají stejně rádi jako před lety, že si váží jeden druhého a manželský slib, který si před lety dali, považují stále za neměnný závazek.

Blahopřát jim přišli nejen strašničníci ale i řada členů vyšehradské náboženské obce, kteří si nemohli nechat tento slavnostní okamžik ujít. Ti mladší pak rádi po bohoslužbách při malé oslavě vyslechli rady, jak prožít šťastný a plný život.

Helena Bastlová

Manželé Starostovi při obřadu manželského jubilea s bratrem farářem Josefem Špakem a sestrou Hanou Rohlíčkovou

Životní jubileum křesťanského básníka

Ladislav Fričovský se narodil 5. března 1930 v Košicích. Po absolvování gymnázia vystudoval Evangelickou bohosloveckou fakultu v Bratislavě a o několik let později Vysokou školu múzických umění v Bratislavě – obor filmové a televizní dramaturgie. Jako kněz Evangelické církve augsburškého vyznání sloužil 34 let v Obišovcích na východním Slovensku a 13 let jako senior Košického seniorátu. Nyní v důchodu žije se svou manželkou Hildegardou v Košicích. Vydal osm básnických sbírek, dvě prózy a pro děti osm knížek básní a jednu prózu. Pro Slovenský rozhlas a Slovenskou televizi napsal řadu her a literárních pásem a připravil i různé rozhovory. Spolupracoval také při přípravě Evangelického zpěvníku a při překladu Bible do slovenštiny.

K osmdesátinám Ladislava Fričovského vydalo nakladatelství Transvius v Liptovském Mikuláši výběr z jeho dosavadní tvorby s názvem Letokruhy. V této pečlivě vypravené knize najde čtenář básně, několik úvah, úryvky z románu a z pohádky pro děti.

Autor ve své tvorbě nezapře své životní poslání. Nechce, aby čtenář pracně rozšifroval složité výpovědi, ale otvírá mu pokorně dveře k víře, naději a lásce. Navazuje tak na dědictví slovenské duchovně orientované literatury.

Zdeněk Svoboda

LÁSKA

Nie je akoby výbava,
ktorú si kladieš
do kufra –
a pod'me do prachu
zrazit' svet!

Ak s Bohom nemá spojenie,
stráca sa, mizne,
nedozrie.
Až nakoniec jej niet.
Len ak pokľakne pred Bohom,
zakvitne znova
ako strom –

Jej plody z diaľky
zriet.

KRISTUS SI VIAŽE ZÁSTERU

Je veľa takých,
ktorí si radšej
bremena vlečú
sami.

Bremená
neodpustených vín.
Bremená bied.

Brodia sa v špine
a slnka nevidieť.
Nohy si zoderú –

Kým vedľ'a Kristus,
v úlohe služobníka,
viaže si zásteru.

Upozornění náboženským obcím

Bratr farář Lubomír Chmelíček z náboženské obce České Budějovice - Čtyři Dvory upozorňuje své kolegy faráře i členy náboženských obcí, kteří vypomáhají na farářích, že po církvi obchází Lukáš Bořecký a žádá o finanční i jinou výpomoc s tím, že ho bratr farář Chmelíček posílá. Ten sice Lukáše Bořeckého navštěvoval v době jeho hospitalizace, ale jinak nemá s touto záležitostí nic společného.

(red)

Samuel se přestěhoval

Nakladatelství Samuel bude od 1. září na nové adrese: Soukenická 15, Praha 1. V nových prostorách bude otevřeno také nové křesťanské knihkupectví.

Jan Bíca

ZPRÁVY

Smutná zpráva

Bratr farář Mgr. Jiří Kalenský zemřel 13. srpna. Rozloučení se konalo 17. srpna v kostele sv. Václava v Tachově. Bratr farář pracoval pro naši církev více než 65 let. Od r. 1945 působil v Jednotě mládeže, jako farář nastoupil do služby v r. 1956. Sloužil jako farář v Tachově, v Českém Krumlově, ve Stříbrně, ve Stodu, v Plzni-západ, na Hluboké, v Kadani, ve Strakoncích a v Praze-Radotíně. V úřadu ústřední rady působil jako přednosta naukového odboru, přednosta majetko-správního odboru a přednosta oddělení duchovní péče.

(red)

Nová modlitebna

Náboženská obec v Moravské Třebové oznamuje, že v neděli 26. září ve 14 h bude slavnostně otevřena první modlitebna Církve československé husitské v Moravské Třebové, na Dr. Jánského 6. Slavnostní bohoslužbu povede brněnský biskup ThDr. Petr Šandera spolu s bratrem farářem Milošem Košíčkem. Pozvání jsou i představitelé města, zástupci ekumeny a široká veřejnost. Bohoslužbu bude provázet hudební skupina „TRIO“ z Moravské Třebové. Srdečně zveme.

(no)

Divadlo Mana

Divadlo MANA zve v úterý 14. září od 20 h na představení Slawomira Mrozkova *Krásná vyhlídka*. Tragikomédie ze žhavého Balkánu. Divadlo Neklid, režie: Ivo Šorman. Hrají: Petr Franěk, Jitka Foltýnová, Kajetán Pišarovic, Petra Špindlerová. Inscenace se hraje v ruinách bývalého Jiráskova divadla v Husově sboru ve Vršovicích (nízkoprahové centrum aktivit), Moskevská 34/967, Praha 10-Vršovice, vstup do divadla je z ulice Sportovní (naproti Sokolu Vršovice).

(red)

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

ČÍM SE KDO ŽIVÍ?

V Mt 6,24-33 nám Pán Ježíš říká, že se nemáme strachovat, co budeme jíst, protože se o nás Pán Bůh jistě postará, jako se stará např. i o nebeské ptactvo. Vaším úkolem je přiřadit ke každému ptáku jeho typickou potravu. Získáte tak správné pořadí písmen do tajenky. Navíc zkuste v uvedeném seznamu ještě najít tři ptáky, kteří u nás nežijí.

1. čáp	žížaly (Ě)
2. výr	třešně (J)
3. kolibřík	zajáci (S)
4. kos	hadi (T)
5. špaček	lůj (A)
6. hadilov	nektar z květů (M)
7. ledňáček	plankton (T)
8. orel	zrni (S)
9. plameňák	dřevokazní škůdci (R)
10. sýkorka	žáby (N)
11. datel	ježci (E)
12. káně	ryby (E)
13. koroptev	mravenci (T)
14. žluna	myši (O)

(Řešení z minulého čísla: Nezapomínejme na vděčnost.)

Jana Krajčírřiková

Jizvy a stigmata Miroslava Kubíčka

Je to velká práce, ale i hra, je to meditace, ale i radost, je to záplava teček, čárek, které vstupují do řádu a cosi tím sdělují. Jsou to stopy po dotycích, které poznamenaly papír, koberec, plátno. Lidé postávají před velkými plochami papíru a reagují každý po svém: Tak toto bych při své třesoucí se ruce nikdy nesvedla – praví moje přítelkyně. Tak tohle by uměl každý – pomyslí si někdo jiný. Tak tomuto vtisknout řád a cosi vypovědět, to je umění – chápu po letech setkávání s abstraktními výpověďmi já. Na zdech chrámového foyer ve Zlíně visí deset prací Miroslava Kubíčka s názvem *Jizvy a stigmata* a provokují k přemýšlení. Nebo dokonce k vnitřnímu rozhovoru. První dojem je průzračnost, působená prostotou zvolených prostředků a ztvárněním tématu. Druhý dotyk už promlouvá k člověku a hledá, s čím se v něm potká. Potřebuješ, človče, ke všemu slova? Významy? Není toto spíš podobno hudbě? Co se děje s tebou, dotkne-li se tě něco? Poznamená tě to, ano, ale jak? Jako otisky kamenů? Jako vpalující se železo? Jako letmá tečka? A co s tím uděláš? Stane se to výzvou k růstu? Či to obestřeš hojivou pavučinkou? Co s tím udělal autor – to v tuto chvíli obklopuje účastníky vernisáže a bude to po následující čas vítat věřící přicházející do sboru k bohoslužbám – ať už evangelickým nebo

husitským, protože pod střechou zlínského evangelického kostela se konají obojí. Přijďte také, vždyt léto láká k pohybu, k výpravám, k poznávání. Ale i k setkání, utkvění, ztišení. Potkat umění – je také hra, meditace, někdy práce, ale zejména radost. V záplavě všeho, co nás obklopuje každý den, dopřejte si to! Třeba ve Zlíně. Ještě třeba dodat: vernisáž 5. srpna uvedl bratr Mgr. Marcel Sladkowski, o výtvarném konání bratra faráře Miroslava Kubíčka promluvil Mgr. Jiří Valoch, kurátor Národní galerie v Praze, hudbou doprovodili manželé Březíkoví a výstava je k vidění každou sobotu a neděli mezi 9. a 12. a od 13. do 17. hodiny až do 19. září.

Jana Wienerová

Koncerty u sv. Mikuláše

- * 30. 8. - 20 hodin
Bach, Orff, Bizet
Prague Brass Ensemble,
J. Kalfus - varhany
- * 31. 8. - 17 hodin
Bach, Händel, Dvořák
Y. Škvárová - mezzosoprán,
J. Kalfus - varhany
- * 1. 9. - 17 hodin
Händel, Pachelbel, Bach
Josef Prokop - varhany
- * 2. 9. - 17 hodin
Bach, Mozart, Franck
V. Trojanová - varhany,
R. Kyrálová - mezzosoprán,
T. Kyrál - lesní roh
- * 3. 9. - 17 hodin
Bach, Schubert, Dvořák
J. Kšica - varhany,
T. Jindra - bas
- * 3. 9. - 20 hodin
Dvořák, Händel, Vivaldi, Ravel
New Prague Radio Symphony
Collegium,
M. Zvolánek - trubka
- * 4. 9. - 17 hodin
Bach, Händel, Purcell
M. Pšenička - varhany,
Z. Šedivý - trubka,
J. Šedivý - trubka
- * 4. 9. - 20 hodin
Dvořák, Händel, Vivaldi, Ravel
New Prague Radio Symphony
Collegium,
M. Zvolánek - trubka
- * 5. 9. - 17 hodin
Mozart, Beethoven, Bizet
PRAGUE WIND QUINTET
- * 5. 9. - 20 hodin
Mozart, Gounod, Dvořák
Consortium Pragense
Orchestra,
Š. Heřmánková - soprán,
M. Laštovka - trubka

Z EKUMENY

INDIČTÍ KŘESŤANÉ POŘÁDALI DEN PROTESTU PROTI DISKRIMINACI KŘESŤANŮ A MUSLIMŮ

Indičtí křesťané pořádali 10. srpna Den protestu proti diskriminaci křesťanů a muslimů, pocházejících z řad tzv. kasty nedotknutelných. Komise při biskupské konferenci Indie, která se zabývá obhajobou práv členů této kasty, vyzvala k vyvěšování černých vlajek na kostelech a církevních budovách. Černé vlajky mají indické společnosti připomenout, že křesťané i muslimové, pocházející z kasty dalit, jsou diskriminováni, a obracet tak pozornost k jejich spravedlivým nárokům. Obě skupiny příslušníků této kasty - křesťané i muslimové - žádají stejná práva bez ohledu na náboženské vyznání. Boj proti kastovému rozdělování lidí je tedy v Indii jedním ze silných témat i mezináboženského dialogu. O vzniku tohoto dne protestu O. Bosco z jezuitského sociálního centra v Secunderabad sdělil, že v Indii je kastovní systém a v rámci tohoto systému je 18 % obyvatel tzv. nedotknutelných. Nazývají se obvykle dalit. Obdrželi práva a privilegia, která usnadňují jejich přítomnost ve společnosti. Roku 1950 vydal prezident Indie předpis, podle něhož mohou z těchto práv a privilegií těžit pouze hinduisté. Všichni ostatní, tj. křesťané, muslimové, sikhové a buddhisté o ně byli připraveni. Roku 1956 získali tato práva sikhové a roku 1990 také buddhisté. Nadále jsou však upírána křesťanům a muslimům. "Největším privilegiem je počet míst ve školách vyhrazených pro dality, záruka pracovních míst v úřadech a státních institucích a také právo, jež je chrání před nátlakem členů jiných kast. Bosco dodává, že „se bojuje také za to, aby křesťané i muslimové, původem dalit, obdrželi status registrovaných kast. Tento status jim zaručuje jejich práva a privilegia. Dvě třetiny indických křesťanů tvoří právě příslušníci kasty dalit.

RaVat

NĚMECKÁ KOMERČNÍ TELEVIZNÍ STANICE RTL CHCE PŘÍSPĚT K INTEGRACI MENŠIN

Německá komerční televizní stanice RTL II během muslimského postního měsíce ramadán každý den oznamovala začátek a konec půstu. Informovala o tom agentura AFP. Televize prý chce jít příkladem, jak přispět k integraci menšin. "O integraci lze dlouze teoretizovat. My chceme v této věci vyslat jasný signál," prohlásil Carsten Molis z marketingového oddělení stanice. Populární kanál muslimy upozorňoval na počátek a konec půstu prostřednictvím banneru. Přesný časový harmonogram sestavila organizace německých muslimů. "Protože to v našem programu děláme každý rok o Vánocích a Velikonocích, chceme během ramadánů vzdát úctu našim divákům muslimského vyznání," dodal Molis. Ústřední rada muslimů v Německu (ZMD) rozhodnutí televize uvítala. "Je to znamení úspěšné integrace v této zemi," prohlásil generální tajemník ZMD Aiman Mazyek. O letošním už 1431. ramadán, který letos začal 10. srpna a končí 8. září, se téměř 1,5 miliardy muslimů na celém světě, z toho kolem čtyř milionů v Německu, za denního světla postí a intenzivně se modlí.

podle ČTK

ŘÍMSKOKATOLICKÁ CÍRKEV ZTRATILA LETOS V RAKOUSKU REKORDNÍ POČET ČLENŮ

Římskokatolická církev ztratila v Rakousku rekordní počet věřících. V prvním pololetí přibylo výstupů z církve proti stejnému období loni víc než dvojnásobně. Vyplyvá to z údajů úřadů v metropolích rakouských spolkových zemí kromě Vídně. Loni oficiální řady věřících v Rakousku opustilo přes 53200 lidí. Podle letošních odhadů by to mohlo být 80000 až 100000 osob. Církev tak přichází nejen o členy, ale i o peníze z jejich povinných příspěvků. Za rekordním úbytkem je hlavně rakouský skandál kolem sexuálního zneužívání dětí. Dosud se přihlásilo několik stovek obětí. Mnozí věřící jsou zklamáni i odmítavým postojem Římskokatolické církve k rozvedeným. Reformní hnutí volají po kněžské službě žen či po zrušení celibátu. Rakouská biskupská konference o aktuálních počtech věřících zatím mlčí. I když statistiky zveřejňovala vždy v srpnu, nyní s nimi chce údajně přijít až v lednu příštího roku. Podle jejích posledních dostupných údajů patřilo v roce 2008 v osmimilionovém Rakousku ke členům Římskokatolické církve 5,58 milionu jeho obyvatel, tedy dvě třetiny. Před dvěma lety z ní vystoupilo asi 23700 věřících. Letošní počty odchodů z církve zjistil od úřadů v hlavních městech spolkových zemí deník Der Standard. Zatímco loni v těchto metropolích kromě Vídně za první pololetí opustily oficiální církevní řady ani ne 4000 lidí, letos jich bylo téměř 8650.

podle ČTK

PLZEŇSKÉ ŘÍMSKOKATOLICKÉ BISKUPSTVÍ MÁ PRIMÁT V BEZÚPLATNÉM PŘEVÁDĚNÍ KOSTELŮ

Sedm desítek kostelů a kaplí na západě Čech převedlo za pět let bezúplatně většinou na obce plzeňské římskokatolické biskupství. "Ve smlouvě o převodu je vždy podmínka, že v prostorách budou jednou za čas bohoslužby, poutňové nebo půlnoční, nebo církevní svatby," uvedla mluvčí biskupství Alena Ouředníková. Aktivita by podle mluvčí neměly být v rozporu s dobrými mravy. Nesmí tam tedy vzniknout například hospoda. "Možnost bezúplatného převodu je v naší diecézi od roku 2005. Změna majitele je trvalá," dodala. Kostely plzeňská diecéze neprodává na rozdíl od far. "Ty se prodávají pořád. Záměr je průměrný, protože jde většinou o objekty, které nejsou v dobrém stavu. Nabídka je na stránkách www.fary.cz. Hodně si je kupují občané na rekreaci a na důchod.

podle www.christnet.cz

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčírřiková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@csh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9